

Почтайте родителѣ си.

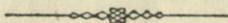
Веднѣжъ едно дѣте искокнѣ бѣжншкомъ изъ единѣ портѣ на улицѣтъ прѣзъ който азъ мшнувахъ, и въ бѣгѣтъ си блѣснѣ ся о мене и що мя не свали; обрнѣхъ ся да видѣмъ кой го гони и видѣхъ на портѣтъ единѣ женѣ разгнѣвенѣ много, имаше и тоягѣ въ рѣцѣтъ ѣ. Тази сѣбна мя докара въ любопытство и, като попытахъ какво е и що е, съсъ скърбѣ ся научихъ, че дѣтето което ся блѣснѣ о мене было сынѣ на онѣзи женѣ и че то разсърдено за нѣщо посегнѣло да удари майкѣ си, а тя го погнѣла съ тоягѣтъ.

Таквызъ чада никога не виждатъ добръ день, защото гнѣвъ Божій пада отъ горѣ имѣ. »Почитай бащѣ си и майкѣ си, за да бѣдешъ живѣ за много врѣме и да благоденствуващъ на земіѣтъ « и др. казва Богъ въ законѣтъ си. (Втор. гл. 5; 16.)

Георгій Вашингтонѣ, на когото името е славно по всѣмѣкъ свѣтъ за честностѣтъ, благочестіето и за народоспасителнѣ му подвизы, много почиташе и обичаше родителѣ си отъ малкѣкъ еще. Веднѣжъ той, додѣ былъ младѣ еще, щѣлъ да влѣзе като своеволентѣ службашъ въ единѣ воененѣ корабѣ. Дошло деньтъ въ който да трѣгнѣ; корабѣтъ головѣ да отплува чакалъ прѣдѣ бащинѣтъ му домѣ; ладіѣката съ който излѣзли да го зематъ бѣше вече на съдѣтъ въ пристанището, бѣхѣ внесли вече въ неѣмъ дрехытъ му, и ладіеритѣ не чакахѣ освѣнѣ да влѣзе и той да ся върнѣтъ въ корабѣтъ.

Вашингтонѣ, като добръ сынѣ отиде да ся прости съ майкѣ си; а като ѣмъ намѣри наскърбена и че плачеше, тутакѣ си рече на слугѣтъ, да каже на ладіеритѣ да му извадятъ дрехытъ и да ся отидѣтъ: «защото, реклѣ, никога не ще ся рѣшѣ да направѣмъ нѣщо, което може да оскърби и нажали майкѣ ми.»

Майка му като видѣ чадолубіето на сына си и чу рѣшеніето му, « Георгіе, каза, Богъ ся обѣщава да благослови онѣзи които обичатъ родителѣ си, и азъ вѣрвамъ че ще благослови и тебе.»

Характерѣтъ на истиннѣйтъ пріятель.

За человекѣ, когото ты наричашъ пріятель твой, кажи ми: Плаче ли съ тебе въ скърбно врѣме?